

teribus Romanis mos fuerit aliquid in mensa relinqvere, neqve unquam lucernam aut lampades exstingvere? Cujus moris inter alios hæc etiam ratio affertur: *Eum condocfectioni ad humanitatem inserviisse. Nam neq; fas nobis est nutrimentum perdere, ubi affatim nos saturati sumus; neq; fontem obturare aut occultare, quando aqua satis bibimus; neq; signa navigationis itinerisve abolere, postquam usi sumus eis. Sed relinqvenda ista sunt, ut aliis etiam post nos usui esse possint. Proinde indecorum etiam est, ἄρ' μικρολογίαν, lumen lucerna, quando ejus usum porro nos non desideramus, exstingvere; sed conservandum relinqvendumve est, si quis forte veniat, cui eo etiamnum ardente & splendente sit opus &c.* Quo in loco mentio quoque fit signorum navigationis & itineris non abolendorum: qualia sunt statuæ Mercuriales in via, Pharos, aut aliæ lucernæ majores in mari; sed relinqvenda ista sunt, ut aliis etiam post nos peregrinaturis usui esse queant.

VI

Amplius Officiis his hominum communissimis, sive Rebus innoxiaæ utilitatis, annumerantur Modicæ stipes divitum in egenos collatae: nam & hæ accipienti profunt, præstantem non gravant. Item illa humanitas, qua peregrinos admittimus, ac viatores tecto hospitioq; nostro comiter excipimus. Ita jubemur apud Esaiam LII. 7. egenos & vagos in domum nostram inducere. Imo credebant veteres pagani, *Hospites omnes a Jove esse*; Homer. Odyss. ζ. barbarumq; & inhumanum, advenas hospitio prohibere ac repellere. Hinc ista Ilionei verba apud Virgil. V. Æn. v. 543:

Quod genus hoc hominum? quæve hunc tam barbara morem permittit patria? Hospitio prohibemur arena?

Hoc tamen officium jure naturali quò debeat, requiritur, ut alteri honesta vel necessaria peregrinandi, & suæ
de